

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

- 5 Cas. in d.l. pen. ¶ Itē infero secundo, ¶ q ex quo nec Ioa. Baptista, nec Astorgius, & sic nullus ex substitutione aliqua, & consequenter ex dispositione testatoris admitti ad partē Roberti potuit, ad eā is debuit admitti, q ipsi Roberto potuit succedere ab intestato, & ita est de mente Alex. in d.l. pater filia. §. i. & melius in d.l. penul. post alios, ut altero decedere admittatur superstes non ex substitutione aliqua, sed ex legibus dispositione, videlicet ab intestato, & consequenter ad partem dicti Roberti debebūt admitti filij ipsius, & nō eius frater Astorgius, nec Io. Baptista eius pater, argumento authen. cessante, iuncta authē. in successione C. de suis, & legitimis, ut etiam tangit, & sequitur Salicet. in d.l. pen. in ult. col. ¶ Superest modo rōdere adductis per aduocatū partis aduersariorum, qbus optimē fuit nō solum per excellēssimū dñm Auditorem, & ideo super his vltēius nō insisto, præsertim qm̄ ex dictis supra colligi ēt pōt clara rōlio, nā si p̄sumpta mens testatoris facit cessare p̄prietatē verborū collectiuū, ut pbat tex. in d. §. cum ita, & ibi Bart. expressē, & doc. oēs, & si verū sit, q̄ p̄sumpta mens solum dicitur exire, qm̄ substitutio est facta descendētibz, qui ex p̄sumpta mente testatoris excludunt substitutū, ut dicunt cōiter doctores, & refert Sozi. in d. §. cum ita in 2. col. ergo qm̄ substitutio non fuit facta descendētibz, nē illis, qui ex p̄sumpta mente, nec ab intestato excludunt substitutum, sequitur, q̄ tunc debet attendi p̄prietas nominis collectiuū, videlicet, q̄ oēs grauati decedat, & in omnibus adimpleat conditio ante, q̄ possit admitti. Sed in casu nostro substitutio per nomen collectiuū fuit facta pluribus non descendētibz, nec illis, q̄ ex p̄sumpta mente defuncti, nec ab intestato excludunt substitutum, ut patet, & dictū fuit, ergo substitutus ex substitutione admitti non potuit, nisi omnibus institutis p̄cederēt, videlicet Robertus, & sic in primo, & non in vltimo solum purificata fuerit conditio, sequitur, q̄ ipse substitutus non potuit admitti, & præsertim in casu nostro, in quo substitutio facta fuit post mortem omnium in omnibus bonis, & iuribus hæreditatis per ea, q̄ plenē dixi. ¶ Præterea animaduertatur diligenter, qm̄ ēt posito absque p̄iudicio veritatis, q̄ ipse Io. Baptista substitutus potuerit admitti ad partem Roberti, qui p̄decessit, ex substitutione fideicommissaria, de qua nos loquimur (q̄d tñ est falsū, ut dictū est) tñ negari nō pōt, qn̄ ex parte illa Roberti detrahi possit quarta trebellianica p̄ h̄des, hoc est per filios Roberti; ¶ qm̄ ēt p̄prie in terminis nostris, qm̄ substitutio fideicommissaria est facta pluribus per nomen collectiuū, & in tota hæreditate, substitutus, qui admittitur etiam ad partē alterius tñ, debet admitti detrahta quarta trebellianica per hæredem grauati, ut voluit Alex. post Nicolaum de Marha. in d.l. pater filiam §. i. in 4. col. ff. ad legem falcidiam, facit tex. in l. precibus C. de impuberū, & hoc in se nullum habet dubium, ergo in casu nostro filij Roberti, qui sunt eius hæredes, poterūt soluere de illa quarta trebellianica, quæ est longē maior, quā sit quātitas debita ipsi magistro Francisco creditori agenti vigore literarū cambij scriptarū per dictū Robertum, & sic ex prædictis omnibus apparet, filios dicti Roberti esse soluendo, & habere in bonis, vnde possint soluere debitum paternum contractū vigore dictarū literarū cambij, quæ omnis friuolis exceptionibus, & fraudibus debitorū, sunt illico mandandæ executioni: Reliqua suppleat perpicacia ingenij Excellentissimi domini Auditoris. Laus Deo.

SUMMARIUM.

- 1 Testm̄, in quo filius, vel filia fuerunt p̄teriti, non modo ad p̄sis rumpi, aut contrabulari pōt, sed etiam ab alijs filijs qui instituti fuerunt, & quando hoc sit verum nū. 7.
- 2 Substitutio facta pluribus filijs institutis casu, quo vnus ex te alterū sine filijs decedat, restantes succedant, est verum quæ, & reciproca, & quas substitutiones continet.
- 3 Substitutio facta filijs institutis sub conditione, si omnes decesserint sine liberis, vltimo morienti facta censetur, & filij inuicem substituti per fideicommissum dicuntur.
- 4 Hæredibus alicuius vnā cum ipso vocatis hæredes successores admittuntur, quando esset extraneus testator, & cōnenti, & nū. 6.
- 5 Substitutus pluribus post omnī mortem quando vltimo morienti, & in portionibus omnium substitutus dicitur.
- 8 Filia dotata, & maritata à patre pōt ab eo in testm̄ p̄teriri, si tate statuto, q̄ filia dotata, & maritata à patre nō amplius possint habere regressum ad p̄teriti hæredes tam paternæ, q̄ maternæ, sed sint, & esse debent testatæ, & contentæ dotibus sibi datis.
- 9 Filia exclusa ab hæreditate, & successione patris propter masculos habetur pro extranea.
- 10 Et dotata non potest ad supplementum legitimæ agere, si nō detur, ut dote data contenta esse debeat.
- 11 Testator si primo institutis filiabus in rebus certis, p̄ter filios masculos hæredes vnuerſaliter instituerit, & si de decederet sine liberis, Titium substituerit, filij tñ, & filia sub illa conditione, si oēs decederēt, & c. comprehenduntur.
- 12 Petrus de Anchar. in cons. 67. reprehenditur.
- 13 Vniuersalis omnis etiam ad duos congruē adaptatur.
- 14 Clausula in fine posita quando ad oīa p̄cedentia refertur.
- 15 Filius Titio patri p̄mortuus non facit partem alteri filio substituti, ut is solum ad partem admittatur, quando vocati fuerunt Titius, & hæredes.
- 16 Pluribus substitutis alicui, si quis grauato ante eorum substitutionis p̄cedat, substitutis ad totum ex iure accedendi admittuntur.

EPI TOME.

TESTATOR habens plures filias feminas, & filios masculos, illas primo in rebus certis instituit, hos autē deinde vniuersaliter, & si vnus aut alter sine filijs decederet, restantes succedere voluit, & in casu, quo oēs filij instituti decesserint ab intestato sine liberis, eisdē substituit Titium fratrem, & h̄des ipsius: Mortuus filius masculis omnibus, substitutis sororibus filiabus testatoris, ut supra, institutis, & h̄dibus dicti Titij substitutis, sorores prædictæ excluduntur, & hæres præfati tantū ad omnē successione admittuntur.

CONSILIVM LXX.

DVBITATIONIBVS, quæ pro parte filiarum Magnifici domini Antonij factæ sunt super illius testamento, diligenter p̄spectis vnā cum ipso testamento, illud vtrūque v̄r prima facie concludendum, q̄ Caesar filius, & h̄s Raynaldi vltimo loco Testm̄ substituti sit excludendus, & nō admittendus ex substitutione facta in testm̄, sed ad dictas filias testatoris sorores dñi Ioannis, & aliorum fratrum institutorum bona hæreditatis, de quibus agitur, spectare, & peruenire debeant. Nā, ut in facto p̄supponit, testator plures habuit filias quarū vnā in testm̄ p̄terijt, nullamq̄ de ea mentionem fecit, ¶ quo factum est, ut illius p̄teritione testamentū ipso iure fuerit nullum, vel potuerit rumpi per bonorū possessionē contrabulari, ut in §. ad quoque capitulum in authen. ut cum de appellat. cognoscen. §. i. institui de exhæredat. liberorum. l. c.

succedat, & si vnus ipsorum decederet ante alterum sine filiis &c. q. restitutes succedant, & casu, quo oēs filij instituti decesserint ab intestato sine filiis legitimis, & naturalibus, fuerunt substituti Raynaldus frater testatoris, & heredes ipsius Raynaldi, put in testō. Ex hoc infero plura, primū, q. d. & cetera facta substitutio reciproca, seu breuiloqua inter ipsos filios institutos, cū ad inuicē dicant substituti in casu quo vnus decedat ante alterum sine alijs, argu. eorū, q. ponit Bar. in l. Lucius in 2. q. principal. ff. de vulgar. & pupillari, q. substitutio p. trinare plures substitutiones, & et fideicommissaria, si facta sit p. verbū commune, quale est verbū succedat, iuxta textū in rub. & in l. j. & 2. c. cōia de successio & in c. Raynaldus de testamen. & per Bartolum in l. ceterio in vltim. col. ff. de vulg. & pupil. iunctis nota. p. Bartolum in d. l. Lucius in 3. q. & vbi dicit Bar. in 2. q. stio. substitutio reciproca, seu breuiloqua d. esse illa, q. sub vna, & eadē cōceptione verborū plures instituti hinc inde dicunt inuicē substituti, vt in l. nam hoc iure. §. j. ff. de vulg. & pupil. Sed in casu nostro sub vna, & eadē cōceptione verborū filij instituti inuicē dicunt substituti, & per verbum cōe succedat ergo dicitur facta substitutio breuiloqua continens et fideicommissaria, cum facta fuerit p. verbum commune, & personis puberibus, iuxta q. habent in l. ceterio. ff. de vulgar. & pupilla. & i. l. precibus. C. de impuberū, & per Io. de Imo. in d. c. Raynaldus in materia breuiloque & cōpēdiosa substitutionis. ¶ Preterea t. cū substitutio d. Raynaldo, & eius heredibus fuerit facta substitutione, si filij instituti oēs decesserint ab intestato sine liberis, ipsi filij ex hoc solū censet per fideicommissum inuicem substituti vt est rex. singul. in l. titia §. scia libertis ff. de leg. 2. fm quod notab. volunt docto. & ibi declarat Pau. de Cast. in l. cum quidam C. de impub. ex quo sequit. q. donec supersint aliqui ex filiis institutis, Raynaldus, & eius heredes non possunt admitti ex substitutione, & hoc ex psumpta mente testatoris, quia p. propria significatione verborū voluisse v. suam successionem, hoc est eius filios debere preferri extraneo substituto, argumen. l. heredes mei §. cū ita, & ibi Bar. in l. i. verbis. ff. ad trebellianum, & in l. cum quidam C. de impuberum. Et consequenter Raynaldus, & eius filij, & heredes vident substituti vltimo filio morienti. Quare in effectu testator in casu nostro fecisse d. tres gradus, primum videlicet filiorū institutorum, fm filiorum inuicem substitutorum, tertium Raynaldi fratres, & eius heredes, prout in simili h. per textum, & ibi Bart. in l. si pater la. j. ff. de vulg. & pupil. & forte possumus addere quartum, videlicet heredes Raynaldi, t. q. videntur substituti ordine successiuo post mortē Raynaldi, vt j. forte dicitur, per ea, quae habentur in l. galus §. quidam recte ff. de liberis, & posthumis, & in l. cum ita §. in fideicommissio. ff. de legat. 2. vbi si extraneus, hoc est, qui non sit descendantibus, & eius heredes fuerint substituti, censentur filij heredes, substituti ordine successiuo propter illam dictionem heredes, vt per Bartolum, Cynum, Alexandrum, & cōmuniter doctores in d. §. quidam recte. Bal. & Salic. in l. i. C. de impuberum. ¶ Secundo infero stantibus substitutionibus, de quibus s. factis in dicto testamento, q. Raynaldus, & eius heredes fuerunt substituti vltimo ex filiis morienti, non autem omnibus, vt in l. codicillis ff. de usufruct. leg. & per Paulum de Castro in d. l. cum quidam: Et t. ipsi substituti in portione vltimi morientis dicent inuenire portiones aliorum premorientium, argumen. d. l. cum quidam, & ibi nota. per Paulum de Castro post glossam, & alios: Preterea grauatus restituit substituto etiam id,

T 2 quod

est, ut ex longè optimis rationibus motus cōsuluit
Castren. in d. consil. 255. ¶ Nec obstant rationes Petr.
de Anc. & in primis, q̄ hic sermo, & si omnes moriā
tur sine filiis & c. congruentius ad plures, q̄ ad duos
adaptatur, ut ipse in casu suo dicebat, qm̄ respondet
q̄ in casu nostro quatuor erant filij masculi, ad
quos hic sermo vniuersalis poterat adaptari, ergo
13 & c. Præterea dico, ¶ hunc sermonē vniuersalem ē
congruē adaptari ad duos, quia & de duobus dici-
mus omnes, ut notabilius voluit Bar. in l. quod ner-
ua in 4. col. ff. de pos. & in prohemio digestorum in
prin. & est bonus rex. in l. neratius ff. de verb. signifi.
& sic in casu nostro cessat hæc prima ratio. ¶ Non
obstat, q̄ sicut natura, & iura non faciunt differen-
tiam inter masculos, & foeminas, ita nec nos & c. l.
maximū vitium C. de liber. præterit. quia nulla ra-
tio reddi pōt, quare magis ad masculos, q̄ ad foemi-
nas hic sermo vniuersalis referatur, ergo ad omnes
referri dēt, arg. l. j. in fi. C. de liber. præterit. Quia respōde-
tur, q̄ in terminis nostris iura faciunt differentiam
quoad successiōnem, cum filij excludantur à succeſ-
sione paterna pp̄ masculos, ut i statuto loci, de quo
s. Item assignari pōt rō diuersitatis, qm̄ per mascu-
los cōseruant agnationes, & familia, & non p̄ femi-
nas p̄ ea, q̄ voluit Bald. in d. l. maximū vitium, & in l. eā
quā C. de fideicō. ¶ Non obstat, q̄ hæc interpreta-
tio, videlicet q̄ hic sermo vniuersalis referat tād fē-
minas, q̄ ad masculos, est humanior ad l. cū acutissi-
mi. C. de fideicō. cū alijs, quia respōdet, qd̄ cū p̄ sta-
tutū filia dotata, & maritata excludantur à succeſ-
sione, & à bonis paternis pp̄ masculos, & i casu no-
stro semel fuerint exclusæ rū pp̄ existentiā filiorum
rū ex expressa dispositione testatoris, qui exclusis fi-
liabus ab institutione vniuersali instituit filios mas-
culos, solū filias instituendo in re certa, ex hoc ip-
se filia non dicunt esse suæ hæredes, sed extraneæ,
& de illis, ut de extraneis hæredibus iudicat, p̄ ea, q̄
ad hoc p̄positū adduxi, & p̄ no. per Bar. in l. fin. ff. ad
Tertu. vbi ita demū filia reasumit suitatē, & ius suc-
cedendi, si statutū diceret, qd̄ filia femina dotata nō
succedat, quousq; superuiuit filius masculus, ergo si
filia foemina si simpliciter exclusæ pp̄ masculū, sec⁹
erit, ut est de mente Bar. & aliorū ibi, & in locis præ-
allegatis, & rex. in d. l. cum acutissimi cū simil. p̄ce-
dit in alio casu, ut s. Nō obstat q̄ clausula in fine po-
sita debet ad omnia præcedentia referri, Quia re-
spondetur, ¶ hoc verum esse, quando per eademq;
ratio militat in omnibus, ut in d. l. talis scriptura cū
simil. secus si diuersa, quoniam tunc clausula in fine
posita est referenda solum ad ea, in quibus est, & mi-
litat per ratio, ut ibi habetur per doct. post Bartol.
& per Abb. in d. c. secundo requiris, & per gloss. in
clemen. ne in agro s. ceterum de stat. regular. & per
Abb. in c. ecclesia de electio. in 6. sed in casu nostro
diuersa militat ratio, quoniam masculi ad successio-
nē pater nā soli admittunt exclusis filiabus foeminis
dotatis, & maritatis, ergo & c. ¶ Nō obstat, q̄ q̄ om-
ne dicit, nihil excludit l. a. p̄curatore C. mandati l. lu-
lianus ff. p̄ leg. 3. & c. si Romanorū 19. distinctio. q̄ i
terminis nostris nō excludit aliquis. q̄ deberet com-
prehendi sub hoc sermone vniuersali, nā cōprehendunt
oēs filij masculi ad quos in veritate illa verba,
& si omnes sine filiis morerentur & c. solum refere-
bantur, & referri debebant, ut rectē intuenti euident
ter apparet, & sic ex istis tolluntur, ea quæ adducit
Petr. de Anchar. in d. suo consil. ¶ Nō obstat vltimū
fundamentū, q̄ dato, sed non concessio, q̄ locus es-
set substitutioni, videlicet, quod Caesar filius, & hæ-
res dic. Raynaldi dberet admitti, solū rū dēt admitti
ad portionē bonorū, & ad dimidiā h̄reditatis subie-

est, ut ex longè optimis rationibus motus cōsuluit
Castren. in d. consil. 255. ¶ Nec obstant rationes Petr.
de Anc. & in primis, q̄ hic sermo, & si omnes moriā
tur sine filiis & c. congruentius ad plures, q̄ ad duos
adaptatur, ut ipse in casu suo dicebat, qm̄ respondet
q̄ in casu nostro quatuor erant filij masculi, ad
quos hic sermo vniuersalis poterat adaptari, ergo
13 & c. Præterea dico, ¶ hunc sermonē vniuersalem ē
congruē adaptari ad duos, quia & de duobus dici-
mus omnes, ut notabilius voluit Bar. in l. quod ner-
ua in 4. col. ff. de pos. & in prohemio digestorum in
prin. & est bonus rex. in l. neratius ff. de verb. signifi.
& sic in casu nostro cessat hæc prima ratio. ¶ Non
obstat, q̄ sicut natura, & iura non faciunt differen-
tiam inter masculos, & foeminas, ita nec nos & c. l.
maximū vitium C. de liber. præterit. quia nulla ra-
tio reddi pōt, quare magis ad masculos, q̄ ad foemi-
nas hic sermo vniuersalis referatur, ergo ad omnes
referri dēt, arg. l. j. in fi. C. de liber. præterit. Quia respōde-
tur, q̄ in terminis nostris iura faciunt differentiam
quoad successiōnem, cum filij excludantur à succeſ-
sione paterna pp̄ masculos, ut i statuto loci, de quo
s. Item assignari pōt rō diuersitatis, qm̄ per mascu-
los cōseruant agnationes, & familia, & non p̄ femi-
nas p̄ ea, q̄ voluit Bald. in d. l. maximū vitium, & in l. eā
quā C. de fideicō. ¶ Non obstat, q̄ hæc interpreta-
tio, videlicet q̄ hic sermo vniuersalis referat tād fē-
minas, q̄ ad masculos, est humanior ad l. cū acutissi-
mi. C. de fideicō. cū alijs, quia respōdet, qd̄ cū p̄ sta-
tutū filia dotata, & maritata excludantur à succeſ-
sione, & à bonis paternis pp̄ masculos, & i casu no-
stro semel fuerint exclusæ rū pp̄ existentiā filiorum
rū ex expressa dispositione testatoris, qui exclusis fi-
liabus ab institutione vniuersali instituit filios mas-
culos, solū filias instituendo in re certa, ex hoc ip-
se filia non dicunt esse suæ hæredes, sed extraneæ,
& de illis, ut de extraneis hæredibus iudicat, p̄ ea, q̄
ad hoc p̄positū adduxi, & p̄ no. per Bar. in l. fin. ff. ad
Tertu. vbi ita demū filia reasumit suitatē, & ius suc-
cedendi, si statutū diceret, qd̄ filia femina dotata nō
succedat, quousq; superuiuit filius masculus, ergo si
filia foemina si simpliciter exclusæ pp̄ masculū, sec⁹
erit, ut est de mente Bar. & aliorū ibi, & in locis præ-
allegatis, & rex. in d. l. cum acutissimi cū simil. p̄ce-
dit in alio casu, ut s. Nō obstat q̄ clausula in fine po-
sita debet ad omnia præcedentia referri, Quia re-
spondetur, ¶ hoc verum esse, quando per eademq;
ratio militat in omnibus, ut in d. l. talis scriptura cū
simil. secus si diuersa, quoniam tunc clausula in fine
posita est referenda solum ad ea, in quibus est, & mi-
litat per ratio, ut ibi habetur per doct. post Bartol.
& per Abb. in d. c. secundo requiris, & per gloss. in
clemen. ne in agro s. ceterum de stat. regular. & per
Abb. in c. ecclesia de electio. in 6. sed in casu nostro
diuersa militat ratio, quoniam masculi ad successio-
nē pater nā soli admittunt exclusis filiabus foeminis
dotatis, & maritatis, ergo & c. ¶ Nō obstat, q̄ q̄ om-
ne dicit, nihil excludit l. a. p̄curatore C. mandati l. lu-
lianus ff. p̄ leg. 3. & c. si Romanorū 19. distinctio. q̄ i
terminis nostris nō excludit aliquis. q̄ deberet com-
prehendi sub hoc sermone vniuersali, nā cōprehendunt
oēs filij masculi ad quos in veritate illa verba,
& si omnes sine filiis morerentur & c. solum refere-
bantur, & referri debebant, ut rectē intuenti euident
ter apparet, & sic ex istis tolluntur, ea quæ adducit
Petr. de Anchar. in d. suo consil. ¶ Nō obstat vltimū
fundamentū, q̄ dato, sed non concessio, q̄ locus es-
set substitutioni, videlicet, quod Caesar filius, & hæ-
res dic. Raynaldi dberet admitti, solū rū dēt admitti
ad portionē bonorū, & ad dimidiā h̄reditatis subie-

